

شهری

پنجشنبه ۱۱ مرداد ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۵۰ هزار تومان | دوره سوم | سال سوم | شماره ۵۶۶
www.hammihanonline.ir

سرخوردگی از دانشگاه

گفتاری از شیرین احمدنیا درباره وضعیت نهاد دانش در ایران امروز

گزارش بازار

حمایت از بورس پس از ترور

دستور محمد رضا عارف معاون اول رئیس جمهور برای مقابله با ریزش دیروز بازار سرمایه

شاهنامه لاکچری

یادداشتی از نرگس کیانی درباره اجرای نمایش نبرد زیتیم و سهراب در استادیوم تنیس

امتیازدهی ترکها به سرمایه داران ایرانی

روایت پیشینه های ترکیه از معافیت های مالیاتی ۲۰ ساله تا اهدای زمین رایگان

خونخواهی

پیام مقام معظم رهبری سران قوا و جریان های سیاسی در پی ترور اسماعیل هنیه

تحلیل بین الملل ۲۰۶۰-۸۰۹

بررسی ترور دبیر سیاسی حماس و پیامدهای آن
با تحلیل هایی از احمد زیدآبادی محمد خواجهوبی احمد دستمالچیان نصرت الله تاجیک حیدر علی مسعودی محمد حسین لطف الهی

شاید

هم غزه، هم لبنان، هم ایران درباره آنچه از تحلیف تا ترور گذشت

پریروز وقتی بخش زنده مراسم تحلیف مسعود پزشکیان را می دیدیم، مهمترین سکانسی که برایم جلب توجه کرد واکنش فرمانده سپاه قدس به بخشی از گفتار رئیس جمهور جدید بود. مسعود پزشکیان از توازن در سیاست خارجی گفت، دور بین بر روی چهره اسماعیل قالی رقت و سردار دو سه بار زیر لب احسنت گفت. تصویری که یادآور بحث دیپلماسی و میدان بود و همکاری ها و تعاملی که در عصر برجرام میان محمد جواد ظریف و حسن روحانی از یک سو و سردار قاسم سلیمانی از سوی دیگر وجود داشت و البته، دلواپسان و فضا سازان داخلی و خارجی که آن را بر تنبایدند و دو سوی این اتحاد را از هم دریدند. سخن پزشکیان و احسنت قالی، نشانه امکانی بود از همکاری توسعه ملی و امنیت ملی. اینکه از یک سو، گفتمان توسعه محور در جهت تجدید و تضعیف نهادها و نیروهای نظامی-امنیتی نیست و اتفاقاً، امنیت را لازمه و پیش نیاز توسعه می داند در این جهت، حتی با نفوذ و کنشگری سیاسی-نظامی در منطقه نیز تعارض مینماید ندارد. ارتباط مبنایی و معنایی برقرار کند. P

پس از ترور اسماعیل هنیه در تهران، شاید بتوان گفت که ۷۵ سال گذشته از بدو اعلام موجودیت اسرائیل، هیچ گاه به اندازه امروز این ادعا که این رژیم عامل اصلی بی ثباتی در منطقه خاورمیانه است، مورد پذیرش عمومی و جهانی نبوده است. جنایات این رژیم در غزه صفحه جدید و البته وحشتناکی را در تاریخ نقض حقوق بشر گشوده است؛ به طوری که برخی از تحلیلگران معتقدند که این جنایات به تعبیری بدتر از هلوکاست است؛ زیرا در جلوی چشم جهانیان و با حمایت ایالات متحده و سکوت نسبی غرب انجام می شود. در حالی که هلوکاست هر چه بود، پنهانی بودن آن یا تأیید زشتی آن از سوی عامل جنایات، انکار ناپذیر است. ولی اکنون نتایج به عنوان یک جنایتکار جنگی در رأس و فرمانده ماشین نقض نظام مند حقوق بشر در غزه است. اسرائیل با فاصله بسیار زیادی از هر کشور دیگری دنبال ترور بوده است و پیچیده ترین و مشهورترین ترورها را در بیرون از مرزهای خود انجام داده است و عجیب و جالب این است که پس از این همه قدرت نمایی اطلاعاتی و عملیاتی و ترویج صدها نفر، نه تنها مشکل آن حل نشده که موجودیت آن بیش از گذشته در خطر قرار گرفته است؛ اگر جز این بود، اسرائیل تاکنون از جنگ و بی ثباتی خارج شده بود. همچنین، ترورهای اسرائیل منحصر به افراد سیاسی و نظامی نبود؛ از نویسنده و روشنفکر گرفته تا دانشمندان و متخصصان و روزنامه نگاران را شامل می شود. همچنان که منحصر به فلسطینی و عرب و مسلمان نبود و انگلیسی و آلمانی و مسیحی و حتی یهودی را هم شامل شده است. مدتی بود که کوشش های جهانی برای پایان دادن به جنگ و حشایشه علیه مردم غزه در حال انجام بود و همزمان نیز مذاکراتی برای آرامش فضای عمومی و نظامی منطقه بین ایران و کشورهای صاحب نفوذ در جریان بود. همچنین، در ایران انتخاباتی برگزار شد و رئیس جمهوری روی کار آمد که شعار محوری او در سیاست خارجی ایجاد صلح و آرامش و تفاهم و گفت و گو است. ولی نتیجه چه شد؟ نتایج او در همان روز اول کار این دولت، به زشت ترین شکل ممکن دست به اقدام تروریستی زد تا پیام جنگ طلبانه خود را خیلی روشن به جهان اعلام کند؛ این پیام که حیات و نطفه اسرائیل و ایدئولوژی حاکم بر آن بر جنگ گذاشته و بنا شده است. صلح و پیشرفت اقتصادی کشورهای منطقه بیش از هر جنگی نافی موجودیت این رژیم است. البته ملاحظاتی سیاسی و نظامی به پاسخ به این اقدام و تعیین زمان و مکان آن موضوعی خارج از صلاحیت ماست؛ ولی آنچه که باید باور داشت، همین گزاره فوق است که دشمن اسرائیل توسعه اقتصادی منطقه و گام برداشتن به سوی حل اختلافات منطقه ای است. مشکلات شخص نتایج او از طریق دامن زدن به بحران و ایجاد تنش های سیاسی و نظامی حل یا کمتر خواهد شد. نتایج او هم پیمانان اومی کوشند که حمایت بی چون و چرای غرب به ویژه ایالات متحده را داشته باشند و اجازه ندهند که منطقه روی آرامش بیفتد. پارادوکس سیاست در موضوع اخیر از آنجاست که می شود که نه می توان در برابر جنایت سکوت کرد و نه می توان در تله جنگ طلبانه آن افتاد. شاید یک راه سوم هم پیش روی ما وجود داشته باشد؛ به میدان آوردن کشوری که از این سیاست های اسرائیل زیان می بیند و آن را برای منطقه و منافع خود زیان بار می داند. در این مسیر، حتی برخی از کشورهای غربی نیز مجبور به همراهی هستند و با ایالات متحده نیز نخواهد توانست چون امروز و بی محابا از نتایج او حمایت کند. این راه، همان پیگیری خط صلح همراه با توسعه منطقه ای همه جانبه و با مشارکت همه کشورهای همسایه است؛ موضوعی که در سخنرانی آقای پزشکیان در مراسم تحلیف نیز به روشنی مورد تأکید قرار گرفته بود.

ترور

پس از تحلیف

گزارش سیاست ۲۰۵
بررسی اقدام اسرائیل همزمان با آغاز دولت وفاق ملی در گفت و گوبا حمیدرضا جلایی پور فیاض زاهد، حمیدرضا ترقی منصور حقیقت پور

سرمقاله جنایت علیه صلح

سرمقاله جنایت علیه صلح و آرامش و تفاهم و گفت و گو است. ولی نتیجه چه شد؟ نتایج او در همان روز اول کار این دولت، به زشت ترین شکل ممکن دست به اقدام تروریستی زد تا پیام جنگ طلبانه خود را خیلی روشن به جهان اعلام کند؛ این پیام که حیات و نطفه اسرائیل و ایدئولوژی حاکم بر آن بر جنگ گذاشته و بنا شده است. صلح و پیشرفت اقتصادی کشورهای منطقه بیش از هر جنگی نافی موجودیت این رژیم است. البته ملاحظاتی سیاسی و نظامی به پاسخ به این اقدام و تعیین زمان و مکان آن موضوعی خارج از صلاحیت ماست؛ ولی آنچه که باید باور داشت، همین گزاره فوق است که دشمن اسرائیل توسعه اقتصادی منطقه و گام برداشتن به سوی حل اختلافات منطقه ای است. مشکلات شخص نتایج او از طریق دامن زدن به بحران و ایجاد تنش های سیاسی و نظامی حل یا کمتر خواهد شد. نتایج او هم پیمانان اومی کوشند که حمایت بی چون و چرای غرب به ویژه ایالات متحده را داشته باشند و اجازه ندهند که منطقه روی آرامش بیفتد. پارادوکس سیاست در موضوع اخیر از آنجاست که می شود که نه می توان در برابر جنایت سکوت کرد و نه می توان در تله جنگ طلبانه آن افتاد. شاید یک راه سوم هم پیش روی ما وجود داشته باشد؛ به میدان آوردن کشوری که از این سیاست های اسرائیل زیان می بیند و آن را برای منطقه و منافع خود زیان بار می داند. در این مسیر، حتی برخی از کشورهای غربی نیز مجبور به همراهی هستند و با ایالات متحده نیز نخواهد توانست چون امروز و بی محابا از نتایج او حمایت کند. این راه، همان پیگیری خط صلح همراه با توسعه منطقه ای همه جانبه و با مشارکت همه کشورهای همسایه است؛ موضوعی که در سخنرانی آقای پزشکیان در مراسم تحلیف نیز به روشنی مورد تأکید قرار گرفته بود.